

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

AFON

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. 'Ι. Λαμπριζίδην δικηγόρον
 Ὅδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΨΑΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κρίτον ἄφρονι (Ἡ διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ριζάρου
ἐν Ἀθήναις πρόκλησις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν
Ἑλλάδα). — Νέα βιβλία (Λόγος τοῦ κ. Ἀ. Ἀν-
δρεάδου περὶ τῆς 43 ἐπετειοῦ τῆς ἐνώσεως τοῦ
Ἰωνίου) τοῦ αὐτοῦ διάλεξις περὶ ἀπογραφῆς.
Ἀπομνημονεύματα Ἀνδρέου Συγγρού. — Ρόδα
καὶ Μῆλα τοῦ κ. Ἰ. Ψυχάρη). — Ἀγγέλματα
καὶ Ὀρῦλοι. — Πειραϊκὸς Σύνδεσμος (Τὸ ἔξοχον
ἐμπολιτικὸν του ἔργον). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —
Ἐπιφυλλίδι (Ἡ τῆς χθὲς καὶ ἡ τῆς αὔριον Βουλ-
γαρία).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 9 'Ιανουαρίου 1908

Ἡ Βουλγαρία ἀποστέλλει ἡμῖν ὡς ἀντιπρόσωπόν της ἓνα ἀρνησίπατριν καὶ ἓνα ὀργανωτὴν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ δολοφονικοῦ τῶν Βουλγάρων ἔργου, τὸν Δ. Ριζώφ.

Ὁ διορισμὸς τοιοῦτου ἀνδρὸς ὡς διπλωμα-
τικὸν πρῶτον ἀποτελεῖ μίαν ἔτι πρόκλησιν
εὐθὺς, ἀγορεύον, ἀληθῶς κακοήγη πρὸς τὴν
ἐκδοχὴν καὶ τὴν λεπτότητα τῆς Ἑλληνικῆς
ἐννοήσεως. Δὲν μνημονεύομεν ἐνταῦθα οὔτε
τὰς ἐν Ἀγγιᾷ ἀτιμίας, οὔτε τοὺς ἐν Φι-
λιππουπόλει βανδαλισμούς, οὔτε τὸ περίφη-
μον 10ον ἄθρον τοῦ σταμπουλιφικῶς περὶ
αἰτίας νόμου, οὔτε τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βδε-
υρίας, αἵτινες ἐνεκαινίσθησαν ἀπὸ τοῦ 1894
προς. Αἱ ἄγριαι αὗται ἐκδηλώσεις τῶν αἰ-
σθηματικῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα
κακολογοῦνται ὑπὸ τῆς ἐν Σόφίᾳ κυβερνή-
σεως αἰ μὲν ὡς ἐκδηλώσεις φυλετικαί, ἐν αἷς
ποτίθεται, ὅτι δὲν ἀναμειγνύονται αἱ κυβερ-
νήσεις, αἱ δὲ ὡς ἄσκησις κυριαρχικοῦ δικαιώ-
ματος τοῦ κράτους πρὸς ὑπὸχθούς, οἳ τοι
ἀναῖνουν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνες πρὸς τὸ
βουλγαρικὸν κράτος.

Ἀλλ' ἡ Βουλγαρία δὲν ἔθιξε τὴν Ἑλλάδα
νὼς φυλὴν, ἀλλὰ προσέβαλεν αὐτὴν καὶ
ἐν κράτος. Ἐπανειλημμένως ἐσχίσθησαν αἱ
κόνες τῶν ἡμετέρων βασιλείων καὶ τοῦ δια-
χου καὶ ἡ βουλγαρικὴ δικαιοσύνη ἐδράσασαι
ἐν βεβήλους. Συνήγαμεν ἐμπορικὴν σύμβασι-
ν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ, καὶ ἐν ᾗ ἡμεῖς μετὰ ὀρη-
γευτικῆς εὐλαβείας ἐτηρήσαμεν τοὺς ὅρους
ᾧ καὶ ὁ βουλγαρικὸς σίτος καὶ τὰ ἄλλα
ωφικὰ προτόνια τῆς ἡγεμονίας ἐπληθυμύ-
σαν τὰς ἐλληνικὰς ἀγοράς, τὰ ἐλληνικὰ
πνεύματα ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς χημικῆς
ἀλύσεως ἀπεκλείσθησαν ἐν ταῖς ἀποθηκαῖς
τῶν βουλγαρικῶν τελωνείων Βάρνης καὶ Πύρ-
νης καὶ οὕτω ἐπετεύχθη ἡ σιωπὴρὰ ἀπαγό-
νισις τῆς εἰς Βουλγαρίαν εἰσοδού των. Ἡ
καστικὴ δικαιοδοσία τῶν ἡμετέρων προζε-
ων, ἀφοῦ ποικιλοτρόπως περιυβρίσθη, ἀνα-
γνὼν νῦν παραβιάζεται. Πάντα ταῦτα δὲν
αἰ πράξεις, ἐφ' αἷς ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνη-
σὶς δύναται γὰ κρύπτηται ὅπισθεν τῆς εὐθύ-
των Δραγουλέφ καὶ Σίας.

Ἀλλὰ τὸ κορύφωμα τῆς ἀγροίκου αὐθα-
ρίας τῆς κυβερνήσεως τοῦ Φερδινάνδου ἀπο-
τελεῖ ἀναμφιβόλως ὁ διορισμὸς τοῦ Δ. Ριζώφ
ἐπιλωματικῶν πράκτορες ἐν ᾿Αθῇσι. Ἡ
ἐλληνικὴ κυβέρνησις συναινέσασα εἰς τὸν διο-
ρισμόν, ἂν καὶ οἱ πράκτορές της ἡδύναντο νὰ
ἀλλάξωσι τοῦτο, ἔδειξε καὶ ἐν τούτῳ τὴν
ἐπιτότητα τῆς συμπεριφορᾶς, ἐν ἣ σεβο-
μένη ἐαυτήν καὶ τὰ διεθνῆ νόμιμα μισοῦ, ἀξιο-
πράστου καρτερίας ἐπέμενειν ἀπὸ ἐκείστη πε-
νητίας καίπερ προκαλουμένη, καίπερ θιγομένη
τὰ καίρια ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν συμβου-
λίων τοῦ Φερδινάνδου, ὑφ' ὧν τὰς λαμπρο-
τάτης στολᾶς δύνασαι νὰ ἀνεύρης ἀκόπως
ἐν συντροφίᾳ, συνεργοῦν καὶ ἐπισκοποῦν
τὸν Σαράφωφ, ἀληθινὰς συμμορίας τυχοδιω-
κῶν καὶ ληστήρων, ἐν οἷς ἡ φιλοπατρία ἀν-
τιθέτω εἰς πόλειδιώδες ἐπαίσχυντον κατηγλείαν.
Οὗτοι καὶ πάλιν εἶναι ὁ Δ. Ριζώφ. Ἐγαλο-
δοξῶν ὥς Ἑλληνας καὶ ἀνδρωμένους ἐγένετο Βουλ-
γαροφ. Ἡ ἐλληνικὴ ἐκπαίδευσις ἠττήθη ἐν τῇ
ψυχῇ αἵμα καὶ χρήματα ψυχῇ του κατὰ
κράτος, ὥς ἠττήθη κατὰ κράτος ἐν τῇ αἵμο-
φυ ψυχῇ τοῦ βουλγαρικῶ ἔθνους ὁ χριστια-
νισμός καὶ τὰ κήμηρα καὶ ἀνθρωπινὰ αὐτοῦ δι-
κτύματα. Ἐγενήθησαν Ρίζος καὶ ἐκινδύνουν νὰ

ἀποπνιγῇ ἐξ ἀσφυξίας ἐν τῇ καθαρᾷ αὐτοσφαίρᾳ τῆς ἐλληνικῆς μορφώσεως, τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, τῶν ἐλληνικῶν ἰδανικῶν. Καὶ ἐπάτην τὴν εἰς Βουλγαρίαν ἄχουσαν φέρων ἐν ταῖς χερσὶ πρὸς πώλησιν τὴν καρδίαν τὴν παλλομένην ἐκ τῆς δίψης τοῦ αἵματος, τὴν ψυχὴν τὴν ἐντροφισάν ἐς τὸν ὅλεθρον, τὴν καταστροφρὴν, τὴν ἐκμηδόνειν τῶν ἀντιπάλων. Καὶ ἐγένετο Ριζώφ.

Παρά πᾶσαν τὴν πώρωσιν τῆς ψυχῆς του, ἀλλ' εἶχεν ὁμως βαθεῖαν τὴν συνείδησιν τῆς ἀπαράβλητου ὑπεροχῆς τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαίδευσως καὶ κατανοῶν, ὅτι τὰ βουλγαρικὰ γράμματα ἦσαν καταδικασμένα ἐν ὑποχωρήσῃσι πρὸ τῶν ἑλληνικῶν ἔγραφε πρὸς τὸν Βούλγαρον ὑπουργὸν τῆς παιδείας, τὸν Β. Κήντσεφ, ἂν μὴ πλανώμεθα, ὡς ἐπιθεωρητῆς τῆς βουλγαρικῆς ἐκπαίδευσως ἐν Μακεδονίᾳ πρὸ ἐννέα ἐτῶν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ διὰ τοῦ σχολείου προσηλυτισμοῦ τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας ἐπέτελεσε τὸν δυνατόν προορισμόν του, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεχισθῇ περαιτέρω. Διότι ὁ ἀγὼν τοῦ βουλγαρικοῦ σχολείου εἶναι μάταιος καὶ καταδικασμένος εἰς ἀποτυχίαν ἕνεκα τῆς γοητείας, ἣν ἄσκεισι τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ τῆς ἀπαράβλητου λάμψεως τοῦ παρελθόντος, ἣν διδάσκαλοι ἐνθουσιώδεις διδάσκουσιν εἰς τὰ παιδιά. Νῦν ἐν μόνον υπολείπεται τοῖς Βουλγάροις κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ὁ δαυλὸς τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ ἡ μάχαιρα τοῦ θρόνου.

Τοιαῦτα ἔγραφε πρὸ ἐννέα ἐτῶν ὁ μυρωμέ-
νος νῦν ἀντιπρόσωπος τοῦ Φερδινάνδου. φορῶν
νῦν τὰ χειρόκτια τὰ εὐδὴ καὶ δευθετῶν τὸν
κύστακα καὶ ἔτοιμος νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας,
ἀπὸς δεχθῇ τὰς περιπαθεῖς χερσαφίας τὸν ἀ-
βρῶν ἐκεῖνον διπλωτάρη, οὔτινες ἀπέφωρον
τὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν χορὸν τῆς Μακεδονικῆς
Περὶβάλλειας. Οἱσι τρυφεροὶ ἐναγκαλισμοὶ
ἀντηλάσσοντο πρὸς τὸν μεγαλοφυᾶ εἰσηγη-
τὴν καὶ ἐμπνευστὴν τῶν μεγαλουργημάτων
τοῦ Σαρράφου καὶ Σανδάνκη!

Ἄλλ' ἀτυχὸς δὲν φαίνεται, ὅτι θά' ἔλθῃ εἰς
 Αῤῥῆνας ὁ Δ. Ριζώφ. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐ-
 πτέρησε τοὺς φιλανθρωποτάτους ἀντιπροσώ-
 πους φιλανθρωποτάτων τινῶν Δυνάμεων τῆς
 Ἑὐρώπης ἐν Ἀῤῥῆναις τῆς ἐφθροσύνης ἐν περι-
 ἄβωσιν εἰς τοὺς κύκλους των τὴν εὐγενή καὶ
 ἐριδόξον ἐταῖρον τοῦ Σανδάνσκ. Λυπούμεθα
 εἰς ἄκρον διὰ τοῦτο. Ἄλλ' ἦτο ἀνέγκη. Ὁ
 ἑλληνικὸς λαὸς ἔκρινε πρέπον τὰς κλίμακας
 ὡς ἀθηναίων ἀνακτόρων ἐν μὴ ἀνέλθῃ ἀν-
 ῥωπος, δν καταγλαῖξει ἡ δόξα πρωτοφανοῦς
 γυλχηματικῶν πολιτικῶν ἀγῶνος καὶ οὐ αἱ χεῖ-
 ρες στάζουσιν εἰσέτι αἷμα μοναχῶν, ἱερέων,
 ἐρόντων, γυναικῶν, παιδιῶν. Αἱ Ἀῤῥῆναι δὲν
 ῥωροῦσιν ἄνδρας τοιούτους.

NEA BIBLIA

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐλίβουμεν πολλὰ νέα
 ἰβλία, ἄτινα ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ συστήσωμεν
 εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστών καὶ τὴν
 ἐλέτην, ὡς αὐτῶναι πολλὰκις τὰς γνώσεις των
 διαφωτίζοντα ἀξιολογὰ σημεῖα τοῦ ἔθνικου ἡγῶν
 ὧν, ὡς τέροντα ἅμα καὶ καθοδηγοῦντα τὸν ἀνα-
 γνῶστην εἰς τὸν ἐπιπλέον ὁδόν τοῦ βίου.

'Αναγράφομεν αὐτὰ καθ' ἣν ἀπεστάλησαν ἡμῖν τὰ
εἰρήν :

Ἡ ἔνθεσις τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἡ κο
κοίτης τῆς Προστασίας, Πανηγυρικὸς πο
κωνοθελὲς ἐν τῷ Ἀ Παρισσοῦ ν τῇ 21 Μαΐου γρ
1907 ἐπὶ τῇ ισορακοστικῇ τρίτῃ ἐπετειῶν τῆς ἐνθ. τ
2005 τῆς Ἑπτανήσου, ὑπὸ Ἀ. Μ. Ἀνδρεάδου, τ
καθηγητοῦ τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ
ἀναπιστημῷ, ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφικοῦ
ἀνέστη Κωνσταντίνου, 1907. σελ. 29. (τμῆμα
αρχμῆς). Ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστη-
νίου κ. Ἀ. Μ. Ἀνδρεάδης ἐφαρμόζει μετὰ μεγί-
στης εὐστοχίας τὰς μεθόδους τῆς ἐπιστήμης, ἣν δι-
δάσκει ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῇ ἐρεύρῃ τοῦ ἥθι-
ου, πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἰδίου ἡμῶν βίου. Ὁ
αἰρητικὸς οὗτος λόγος εἶναι μᾶλλον ἐπιστημονικῇ
δασκαλίᾳ ἢ ἐπιδεικτικῇ ἡρότερον, τοῦ δὲ περὶ οὗ
λόγος τεχνος ἐπλοτείσθη διὰ σημειώσεων καὶ
βιβλιογραφικῶν παραπομπῶν, ἐν αἷς ὁ ἀναγνώστης
τυχέστερος τοῦ ἀκροῦστο ἀνευρίσκει ἀκαταμά-
χτιστα τὰ ἐρεσμάτα τῆς διδασκαλίας ἀληθείας.

Και ἡ κυριώτατη ἀλήθεια, ἣν κτῆμα τῆς μελέτης
τῆς γνώσεως γυμνοτάτην παρέχει ὁ κ. Ἀνδρέας
εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ εἶναι, ὅτι αἱ Ἰονί-
οι οὐκ ἐπὶ τὰ ἀπολέσσωσι—πολλοὶ γε καὶ τοὺς πα-
ρὰ τοὺς ποταμούς·—τὸν ἐπίγειον Παράδεισον διὰ τῆς ἀποκα-
τεστάσεως τῶν Ἀγγλων ἀπὸ τῆς πατρίδος των, ἀνεύρου-
σιν ἐνέουσαι τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος οὐ μόνον
τὸ συναίσθημα τῆς υπερηφάνειας, ὅτι εἶναι λαὸς
ἐυθερός, ἀγαθὸν ὑπερβείνον τὸ βάρος πάντα τὰ ἐν
κόσμῳ· οὕτω ἀγαθὰ, οὐ μόνον τὰ μέσα καὶ τὴν
ἐξωτικὴν ἀντιστοιχίαν μετὰ τοῦ λοιποῦ γένους
τῶν Ἑλλήνων τὸν θυγατρῇ, ἀλλ' ἐνδοθὲν δρόμον
ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῆς
κοινωνικῆς καὶ διοικητικῆς ἐπὶ εὐρίσκονται σημ-
εῖα εἰς ἀσυγκρίτως κρείσσονα κατὰστασιν ἢ ἐπὶ τῆς
ἐλευθερίας. Οὗ ἥκει εἰς πίστεισαν τοῦτου μόνον
γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλлада ἐδαπάνησεν τὸ 1906 διὰ
τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδεισιν μόνον τῆς νήσου τῶν
ἀρχόντων πλείονα ἢ ὅσα ἐδαπάνει συνήθως ἡ ἀγγλική
κρατία διὰ τῆς νήσου!

Γοιαῦτα πλείστα καὶ ἀξιολογώτατα διδάσκει ἡ
ἡ μελέτη τοῦ κ. Ἀνδρεάδου.

100 Ἀδικοῦ, **Περὶ ἀπογραφῆς**, διὰ λέξεις γε-
νήν ἐν τῷ συλλόγῳ Παρισσῶ τῇ 25 Ὀκτω-
βρίου 1907, ἐδδ. Κ. Ἐλευθερουδάκη, ἐν Ἀθήναις
1908, τιμᾶται δύο δραχμαί. Τὴν διέλεξεν αὐτήν
ἡ Ἀνδρεάδης ἐποίησεν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς
σφράτος ἀπογραφῆς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
σκοπὸν εἶχε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἄρτι πολλὰν
ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς προλήψαν, ἀνέκλινον δὲ
τὸ πολυχρόνιον μίσος κατὰ τῆς τουρκικῆς διο-
ικείας. Ἀλλὰ καὶ τὴν διέλεξεν αὐτήν ὁ κ. Ἀν-
δρεάδης ἐκείνους εἰς βιβλίον (σελ. 47) ἐπαύριστε διὰ
τῶν λεπτομερειῶν καὶ τοιαύτης ἐπιμελοῦς ἐρέυνης
ἐν τῷ κομψῷ τούτῳ βιβλιαρίῳ δὲν διδασκείται
ἐν τῇ μεγίστῃ χρησιμότητι τῆς ἀπογραφῆς, ἀλλὰ
λόκληρον τῆς ιστορίας τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομέ-
νων μέχρι τούτου ἀπογραφικῶν ἐργασίων καὶ ἀποτε-
μάτων αὐτῶν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Καποδιστριαίου
σήμερον.

Ανδρέα Συγγρού, Ἀπομνημονεύ-
τα.

ὁμοῦς, πρῶτος, ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου
ἐτίας», 1908. σελ. α—ζ καὶ 1—357

ἑτέροι προσφερόμενοι εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον
τῆς πιστῆς καὶ ἰσῆς ἐχούσης τὴν μεγαλοφροσύ-
νην τρέφου τοῦ ἀγαθίου Ἀνδρέου Μεγαλλοῦ, τοῦ
ἐκπαινετοῦ καὶ διανοητοῦ ἡμετέρου. Ὡς ὅτι

τούτου καὶ δαίμονιόν τέκνον τῆς Χίου.
 Ἡ φιλοκαλία, ἡ λιτὴ πολυτέλεια τοῦ χρότου, ἡ
 ἐλευστικότητα πῶς τις προβιδοῦται τὴν στοργήν, μετ'
 ἐρίτιμος κυρία Ἰρηνεῖα Συγγροῦ παρέδωκε
 τὴν δημοσιότητα τὴν ἀφῆγγεν τοῦ βίου, τὰς
 τελευτάς τὰς πολυμνήστους, τὰς σκέψεις, παρα-
 ραίσεις καὶ πράξεις ἐνὸς τῶν ἀγγιχουσάτων Ἑλλή-
 ἐνὸς τῶν ἡρώων τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς με-
 παραχμύσσης, ἥτις ὑπὸ τῆς ιστορίας καταδεικνύ-
 ονται εἶναι ὁ πρόδρομος ἄμα καὶ ὁ ἀχώριστος
 οὐρος τῶν πολιτικῶν ἀναγεννήσεων τῶν ἐθνῶν,
 πολυσυνθέντων τὰς ῥοπὰς ἐπαναστάσεων, δι' ὧν
 οἱ ἀνόητοι τοὺς δρόμους πρὸς τὴν ἐλευθερίαν
 πολιτικὴν, πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμ-
 μῶν, πρὸς τὴν ἡμέραν τῶν ἡθῶν, ἵνα φθάσωσιν
 εἰς τὴν ὑπέρτατον βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν θρη-
 νικὴν τοῦ καλοῦ τὴν ἀθάνατον.

ὁ ἑλληνικὸν ἔθνος ἡγερέσθησαν αἰεποτε τοὺς
βουους του εις τοὺς ἐμποροὺς καὶ τοὺς ναύτας
Αἱ ἀπὸ τοῦ Εὐδείνου παραγωγαὶ τῆς τῶν Ἀ-
λίων ἐστρατην τὴν ἐν Σαλαμῖνι ἀθάνατον κρηπίδα
ἐλευθερίας, καὶ εἰς τοὺς ἐμποροὺς τῆς Ὀδοῦ
τῆς Τεργεστής καὶ τῆς Μαρσαλίας ἐγεννήθη ἡ
τῆς ἰδέας ἀποτινάξεως τοῦ βδελυροτάτου καὶ
κατά τοὺς τῶν ζυγῶν, τῆς τουρκικῆς τυραννίας, καὶ
τοὺς ἐμποροὺς καὶ ναύτας τῆς Ὑδρας, τῶν Σπς-
τῶν Ψαρώων καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν νήσων
κοιμεν τὰ θαυμαστότερα κλέη τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν
τὴν σημερινὴν ἐλευθερίαν· καὶ εἰς τοὺς ἐμποροὺς
καὶ ἀνευρίσκονται καὶ σήμερον τοὺς Μακρινὰς τῶν
ἐλλάνων. Ὁ Ἀνδρέας Συγγρός εἶναι ἀλλήνην δασκ
Ελλάδος, ὅχι διὰ τὸν συγγραμμένον πλοῦτον —
ἄλλον τοῦτο εἶναι παρὰ πολὺ φειδωλὸν εἰς θαυμα-
σὸς πρὸς τοὺς πλοῦστους — ἀλλὰ διὰ τὸν ὅς ἐνός
ἐκ διαλυθέντα καταπληκτικὸν δρόμον. Ὁς ἀπὸ
ὁ Συγγρός, γινώσκουμεν πάντες, ἀλλ' εἰ οἶον
θη μιν μέξανόμεν παρ' αὐτοῦ τοῦτου λέγοντος
τῆς διησιλῶς παραγωγῆς· Ἀὐτὸ βίος μου ὁπρῆς
κύματα. Ἀπὸ τοῦ μνηδὸς σχεδόν δρῆμθεις
ἰσθλῶν εἰς τῆς ζωῆς τὴν πάλην, θεῖα συνάραξι,
ἔθην ἀν παλαιῶν ἐπιτυχῶς καὶ νὰ φθάσω ἐκεῖ,
οὐδέποτε εἰδον φαντασθῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ
μου...»

οἱ αὐτοὶ ἀνδρὲς τὰ Ἀπομνημονεύματα εἶνε πολὺ ἀληθῶς κτῆμα, ἐγκόπιον τῆς πρὸς τὴν μετὰ τὴν ἐξουρρόπου νεολαίας καὶ ὁδηγὸς φωτεινὸς καὶ παρακείμενος σοφώτατος πρὸς τοὺς εἰσα-

ερχομένους εἰς τὸ σταθῖον τοῦ βίου ἡδικημένοι ὑπὸ
τῆς τύχης. Τὴν τύχην τὴν φθονεράν τὴν ἐδάμασεν ὁ
Συγγραφεὺς ὡς ὑπερόχος τὴν δεξιότητα καὶ ῥομαλεὺς
ἀθλητὴς, ἀλλ' ὑποίους ἀγῶνας ὅπσθητι πρὸς τοῦτο,
μεθ' ὁποῖας καρτερίας ὑπέμεινε τὰς περιφρονηθεῖς
τῶν εὐτυχούντων καὶ εὐδοκμοούντων, τὰς ἀπροσδο-
κῆτους ἀτυχίας, τὰ αἰφνίδια προσκόμματα, μεθ' ὁ-
ποίας συνέσεως διέφρανε τοὺς σκοπέλους τοῦ χόλου
καὶ τῆς ὀργῆς, καθ' ὧν πολλάκις οἱ ἄνθρωποι συν-
τρίβουσιν αὐτοὶ ἐαυτοῦς.

Ἄλλ' ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἀνδρέου Συγγρού παρατίθεται καὶ ἄλλα πολυτιμώτατα ἱστορικά διδάγματα. Ὁ Ἀνδρέας Συγγρός ἔζησεν ἐν χρόνῳ πολυταραχέος. Ἡ Ἀνατολή, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀνατολή, πρὸ πάντων κατὰ τὴν Ἰο' ἐκοντοναετηρίδα, ὑπέβρε ἐν αἰματηρότατον στάδιον, ἐν ᾧ ἡγεμόνησαν πρὸς ἄλληλα λυσσαλέον ἀγῶνα τοῦτο μὲν διὰ πολιτικά καὶ ὀλίκα συμφέροντα τῶν Ἰσχυρῶν, τοῦτο δὲ αἱ περὶ τὴν πολιτικὴν ἀναγέννησιν ἀξιώσεις τῶν ἐθνῶν τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου. Ὁ δεινόςτατος καὶ μεγαλοπράγμων Χίος ἔζησεν ἐπὶ τοῦ ἡρσιστείου τούτου καὶ μὲ τὸ βεδουρῆσαι τὸν βλέμμα παρετήρησε πολλὰ καὶ κτείνετον ἥμιν σελίδας μεγίστης σημασίας, οὐ μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν κίνησιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἔμπορικόν καὶ κοινωνικὸν βίον τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐξ ὧν πλείστα καὶ ἀναγκαῖα φωτίζομεθα.

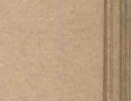
Ψυχάρης. Ρόδα καὶ μέλα. τόμος Δ'.
Ἀθήνα, Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἑστίας, 1907, σλ. 1-
300. Τιμὴ τοῦ βιβλίου δραχ. γυρσαὶ 6.

Καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ὅπερ πλὴν τοῦ προλόγου τοῦ σχετικῶς μακροῦ καὶ εἰς λεπτομερείας μέγας περιτολογίας χωρούσας ἀναλίσκομένου, φέροντος δὲ τὴν χαρακτηριστικὴν ἐπιγραφὴν «Γραμμάτια», περιέχει παλαιὰς μελέτας νῦν ἀναδημοσιευόμενες, ἀνευρίσκωμεν διόκληρον τὸν κ. Ψυχάρη, καὶ ὅμως ὅμως σκληροτάτης ἐμάρτυρης. Ἀριθμητικὰ ἀσκήματα καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἡ γενναία προαίρεσις τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καταφανὴς καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἀσχοχολογία προσπαθείας τῆς δημογραφίας ἀποδείκνυται μὴ ὑφιστάμενης, προσωρινῶς καὶ μὴ γενικῶς καὶ ἐν τῇ ζήτησιν ποτὲ ἐν Ἑλλάδι. Διότι ὁ ἄνθρωπος τοῦ κ. Ψυχάρη εἶναι νὰ στερεοτυπῇ οὗτος ὅτι ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ χάρις αὐτῇ εἰς ὁρισμένους μέλλας καὶ ἐν ὑποτάξει, πρῶτον ἐντέλει ἀπὸ φύσιν καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατον, τὸ ἀεὶ ἔρρουον εὖμα τῆς ζωῆς ἐνός ἔθνους, τῶν ἐκδηλώσεων δηλονότι τῆς ἐντελέχειας, τῶν σχέσεων καὶ τῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ τεχνικῇ διάρρηξι ὁρισμένων ἀνόνων. Καὶ εἶναι ἀληθὺς παραδοξόδοτος τοῦτο, τὴν ἐν τῷ ὁ εὐγενὲς αἰρεσιάρχης καὶ οἱ ἀτυχεῖς καὶ ἀντιθέτως μνηστὰς τοῦ νομίζουσιν, τὴν βῆσαν ἀπὸ τῶν γλωσσικῶν νεωτερισμῶν τῶν ἐν τῇ σημαίᾳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς σκέψεως ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ σχολαστικισμοῦ, αὐτοὶ εἶναι τὰ οἰκτρά θύματα ἀσυνεπείας τυραννίας, τῆς τυραννίας τῆς λεξιλογίας καὶ συνήθως τῆς πλαστογραφίας νέων λέξεων. Διότι δίδωκε αὐτοὺς ἡ ἄταξ τῆς ἀποστροφῆς πρὸς ἂν ὁ δὲ ὁ σημερινὸς λόγος τῶν Ἑλλήνων διέσωσεν καὶ τοῦ ἀρχαίου λόγου ἀκέραιον, ἄλλ' ἐναντίον πρὸς τὰς νέας γραμματικὰς τῶν θεωρίας. Ἡ γλῶσσα κατ' οὐτοὺς πρέπει νὰ λήρῃ πάσῃ θυσίᾳ ὁρισμένου τούτου ἀτέγκτους ὁμοειδέων καὶ ἡ γραφικὴ χρησιμεύει αὐτοὺς ὡς ψαλὸς ὅπου καταβάλλοντας πάλαι τὰς προσπαθείας τοῦ, ὅπως προσαρμοσθῇ ἀμέλως τὸ φόρεμα εἰς τὸ σῶμα τοῦ πελιδίου τοῦ. Ἄλλ' ὁ πελιδνὸς εἶναι δυσήνους καὶ δυσυπότακτος τούτῳ, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, καὶ αἱ προσπαθεῖαι τῶν ναυαγοσπιν. Ἄλλ' αὐτοὶ ἐπιμένοντες μετὰ τοῦ εἰσώματος παράφρονος τρέγοντες πρὸς τὴν ὁλοκαύστην, ὡς πνίγη. Ὁ κ. Ψυχάρης, οὗτος ἀνταρπαχόμενος ἐν φιλοσοφίᾳ, καρδία ἀληθῶς εὐκρινὴς καὶ ἐνσυναίσθητος, εἶναι ἀδύνατος νὰ ἀρνηθῇ ἅμιν, ὅτι αἱ φωναὶ τοῦ σκέψεως, τὸ ὕψος τῆς φρονήσεως, τῶν γενναίων αἰσθημάτων πολλὰς, ἀν μὴ πάντας, ἀνευρίσκονται ἐν τῇ ἐπιμολογῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐκφράσεως αὐτῶν ἐν γλώσσῃ, ἢ οὐδαμῶς ἤκουσαν ὁμοιοπαρομοῦν, ἢ οὐδ' αὐτοὶ ποτε ὡμολογῶν, καὶ ἢ ὅλον λαλεῖ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ εἶμας τοῦ αἰρεσιώτου. Διότι ὁ κ. Ψυχάρης εἶναι ἐν τοῖς νεωτάτοις χρόνοις ὁ ἄριστος τῆς γλωσσικῆς τῶν Ἑλλήνων δοκτοράς.

Τὰ βιβλίον του εἶναι χρήσιμον καὶ πρέπει νὰ
ἀναγνωσθῇ, ὅχι μόνον διότι περὶ γυναικας σκέ-
πει, ὕψλῃ περὶ ἡθικῆς διδάγματα, γλυκειὰς ἐκδη-
λώσεις φιλοπράξεως νοσηλγίας, καί περ πάντα ταύ-
τα ὡς ἐρεψία ἡρεσιωμένης καὶ σαρκώδους γλώσσης,
ἀλλὰ πρό πάντων διδάσκει τὸ ἀναγιγνωσκῶν νὰ
σοῇ καὶ τὸ ἀποστερήσει τὴν γλῶσσαν, ἥ. προσπαθεῖ
νὰ γίνῃ εἰσαγγεῖς ἐν Ἑλλάδι ὁ κ. Μυζάσης.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Νέα λαίλαπα ἀρπαγῶν, ἐμπρησµῶν καὶ φόνων
βουλγαρικῶν ἐξερράγη ἐν τῇ πολυπαθεῖ Μαιµεδο-

A close-up photograph of the fore-edge of a book. The image shows the binding structure, including the spine and the edges of the pages. The pages appear aged and slightly discolored. The binding material is visible along the spine, showing some wear and tear. The overall appearance is that of an old, well-used volume.

A close-up photograph of the fore-edge of a book. The image shows the binding structure, including the spine and the edges of the pages. The pages appear aged and slightly discolored. The binding material is visible along the spine, showing some wear and texture.